

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/137/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821202851
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8821202851.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobkyne: N. W., G.. XX.XX.XXXX, K. M. XXX/XX, XXX XX Z. zastúpená Mgr. Ondrejom Barnom advokátom AK Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s. Mlynské Nivy 1 Bratislava IČO: 31 320 155 zastúpená Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o určenie že úver je bezúročný a bez poplatkov takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver poskytnutý na základe Žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10054694 z 28.11.2005, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaná je p o v i n n á vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 5.781,59 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.781,59 eura od 23.01.2022 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobu v prevyšujúcej časti, čo sa týka úroku z omeškania z a m i e t a.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka, uvedená v žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10054694, z 28.11.2005, v časti IV. Vyhlásenia, v bode 2., v znení: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti/Zmluve bankou a/alebo SKK a ďalšími subjektami uvedenými v Obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov a ďalších účelov uvedených v Obchodných podmienkach. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, a to na dobu desiatich rokov od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu ďalších desiatich rokov od jeho zániku. Svojim podpisom potvrdzujem, že tento súhlas neodvolám počas 1 roka od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy a v prípade vzniku záväzkového vzťahu počas 1 roka od jeho zániku, a to písomným oznámením doručeným Správcovi. Tento súhlas sa získava na základe dobrovoľnosti. Týmto potvrdzujem, že som bol oboznámený so všetkými skutočnosťami podľa § 10 ods.1 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka, uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. k Žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10054694, z 28.11.2005, v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 23., v časti: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom Klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priradovania súhlasí. V prospech Kartového účtu Banka zaúčtuje aj sumu akéhokoľvek poistného plnenia, ktoré Banka obdrží v mene Klienta v súvislosti s Poistením.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka, uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci

so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. k Žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10054694, z 28.11.2005, v časti XI. Rozhodcovská doložka, bod 59., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy, budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady, bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume určenia neprijateľných zmluvných podmienok a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10054694, z 28.11.2005. Žalovaná mi na základe tejto žiadosti poskytla úverový rámec vo výške 30 000,- Sk (995,82 eura) s mesačnou splátkou 1 000,- Sk (33,19 eura) . Následne mi žalovaná dňa 20.05.2008 zvýšila úverový rámec na sumu 54 000,- Sk (1 792,47 eura) , s mesačnou splátkou vo výške 1 800,- eur (59,75 eura) a dňa 14.5.2009 mi žalovaná zvýšila úverový rámec na sumu 2 100,- eur, s mesačnou splátkou vo výške 70,- eur. Z predmetnej karty som doposiaľ vyčerpala 9 254,35 eura a poukázala platby vo výške 15 035,94 eura. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú som uzatvorila ako spotrebiteľka so žalovanou, dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ) . Konkrétne podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje najmä: sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť (§ 4 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ) ,ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ) .Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žiadosť o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10054694, z 28.11.2005 neobsahuje údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ. Žiadosť o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10054694, z 28.11.2005 neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, preto je predmetný úver podľa § 4 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. Žiadosť o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10054694, z 28.11.2005 neobsahuje údaj o úroku a poplatkoch, preto žalovaná nemá nárok v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ, na úroky a poplatky z poskytnutého úveru. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov .Žalovanej som na predmetný úver zaplatila sumu 15 035,94 eura, ako na to poukazujem vyššie. Keďže z úverového rámca som vyčerpala finančné prostriedky vo výške 9 254,35 eura, žalovaná na môj úkor mohla bezdôvodne obohatiť o sumu 5 781,59 eura. Podmienkou priznania mi bezdôvodného obohatenia je posúdenie súdom, či ide o úver bezúročný a bezpoplatkový a z tohto zistenia súdu sa aj ja dozviem, či sa žalovaná na môj úkor bezdôvodne obohatila, alebo nie, a v akej výške. Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ, podľa ktorého: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Z ustanovenia § 11 ods. 4 ZoSÚ vyplýva, že spotrebiteľ má vždy právo žiadať, aby súd posúdil či je úver bezúročný a bez poplatkov výrokom rozsudku, a to bez ohľadu na to, či by inak mohol túto otázku posúdiť len ako otázku predbežnú. Žiadosť o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10054694, z 28.11.2005 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti IV. Vyhlásenia, bod 2., v znení: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti/Zmluve bankou a/alebo SKK a ďalšími subjektami uvedenými v Obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov a ďalších účelov uvedených v Obchodných podmienkach. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, a to na dobu desiatich rokov od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu ďalších desiatich rokov od jeho zániku. Svojim podpisom potvrdzujem, že tento súhlas

neodvolám počas 1 roka od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy a v prípade vzniku záväzkového vzťahu počas 1 roka od jeho zániku, a to písomným oznámením doručeným Správcovi. Tento súhlas sa získava na základe dobrovoľnosti. Týmto potvrdzujem, že som bol oboznámený so všetkými skutočnosťami podľa §10 ods.1 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov. "Je neprijateľné, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas, s nakladaním s jeho osobnými údajmi po dobu 10 rokov od podpisu zmluvy bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy a dokonca, ak zmluva vôbec nevznikne, tak tento súhlas, nielenže trvá ešte rok, ale aj po uplynutí tohto roka nezankne uplynutím času, ale spotrebiteľ je povinný odvolať súhlas písomným oznámením. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone. Takýto súhlas formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ) .Na podporu mojich tvrdení poukazujem na rozhodnutie SOI, č.: P/0331/07/11, z 25.11.2011, ktorým boli obdobné zmluvné podmienky, pod bodom 14.14 a 14.15, v časti neprijateľné podmienky vo Všeobecných obchodných podmienkach posúdené, ako neprijateľné, s hodnotením, že: „Správny orgán v kontexte posúdenia zmluvných podmienok má zato, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytovaním a sprístupňovaním jeho osobných údajov tretej osobe, so spracovaním jeho osobných údajov po dobu 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy alebo Zmluvy o zabezpečení bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy, s overovaním osobných údajov u iných osôb podľa uváženia účastníka konania, so spracovaním osobných údajov na účely priameho marketingu, telefonického kontaktu, elektronickej formy komunikácie a korešpondencie medzi stranami, a ďalšie, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Podmienky sú neprijateľné z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery zakladajú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, postrádajú akýkoľvek rozumný základ a sú spôsobilé založiť vážny zásah do súkromného a rodinného života.", a v časti III. neprijateľné podmienky vo formulárovej Zmluve (o pôžičke) , s hodnotením: „Správny orgán v kontexte s posúdením zmluvných podmienok má zato, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytnutím osobných údajov spotrebiteľa tretej osobe, so spracovaním osobných údajov po dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom je spotrebiteľ oprávnený odvolať svoj súhlas najneskôr po jednom roku od udelenia súhlasu v prípade, že zmluva nevznikne; so spracovaním osobných údajov treťou osobou po dobu 5 rokov aj v prípade neakceptácie návrhu zmluvy jednou zo zmluvných strán; so spracovaním osobných údajov na dobu 10 rokov po uhradení všetkých záväzkov spotrebiteľa, pričom tento súhlas je možné odvolať len za podmienky, že v bližšie neurčenej lehote „stanovenej týmto súhlasom“ sa hodnoverne preukáže ich nezákonné spracovanie a tým porušovanie práv a právom chránených záujmov spotrebiteľa ako dôsledku takéhoto spracovávaní; formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Podmienky sú neprijateľné z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery (ochrany oprávnených záujmov spotrebiteľa) zakladajú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, postrádajú akýkoľvek rozumný základ a sú spôsobilé založiť neprimeraný zásah do súkromného a rodinného života spotrebiteľa. "Rovnako, obdobnú zmluvnú podmienku, posúdila za neprijateľnú, pri zhromažďovaní osobných údajov bankou aj Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR (ďalej len Komisia) pod č. 36101/2017/21, z 24.1.2017, na str. 13, čl. 9 bod 9.1, s odôvodnením: „Dobu najmenej desiatich rokov počas ktorej je banka oprávnená osobné údaje spracúvať za účelom vymedzeným v z. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a ktorá môže byť počítaná dokonca až od ukončenia zmluvného vzťahu, hodnotíme ako dobu zjavne neodôvodnenú, umožňujúcu banke spracúvať osobné údaje v rozpore so skutočnosťou vyplývajúcou zo z.č.122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, že je ako spracúvateľ osobných údajov povinná zabezpečiť, aby zhromaždené osobné údaje boli spracúvané vo forme umožňujúcej identifikáciu dotknutých osôb počas doby nie dlhšej, ako je nevyhnutné na dosiahnutie účelu spracúvania. Podľa názoru Komisie nie je účelný ani dôvodný ani rozsah subjektov, ktorým sa majú osobné údaje poskytnúť. "Neprijateľnosť obdobnej zmluvnej podmienky určil aj Krajský súd Prešov, rozsudkom, sp. zn. 11Co/33/2017, z 12.9.2017. Žiadosť o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10054694, z 28.11.2005 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných

Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s., v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 23., v časti: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom Klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priradovania súhlasí. V prospech Kartového účtu Banka zaučtuje aj sumu akéhokoľvek poistného plnenia, ktoré Banka obdrží v mene Klienta v súvislosti s Poistením. “Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať moje platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, bez ohľadu na moju vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi mnou a žalovanou, pokiaľ ide o započítavanie mojich platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanej postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie mojich platieb sa tak stáva pre mňa netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ) .Na podporu mojich tvrdení poukazujem na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/39/2011, z 20.9.2011, z ktorého citujem: „Odvolačný súd zastáva názor, že ak zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale aj hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).Ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vtedy o neprijateľnú zmluvnú podmienku. “Žiadosť o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10054694, z 28.11.2005 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s., v časti XI. Rozhodcovská doložka, bod 59., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy, budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. “V spotrebiteľských úveroch je neprijateľným dojednanie, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom, a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská zmluva vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv, vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Poukazujem na nález Ústavného súdu SR, zo dňa 11.6.2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018, z ktorého vyplýva, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby ma spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Podľa § 52 ods. 1 OZ „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“ Podľa § 53 ods. 1 OZ „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka") . To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. “Podľa § 53 ods. 5 OZ „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“ Podľa § 298 ods. 1 CSP „Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“ Podľa § 298 ods. 2 CSP „Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie,

nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“ Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS) . Túto skutočnosť je súd povinný preveriť z úradnej moci (§ 298 ods. 1 CSP, Rozsudok SD EÚ C-240/98 až C- 244/98) , teda v tomto prípade sa nedá uvažovať o výsostnom práve spotrebiteľa, ktorý by nebol viazaný neprijateľnou podmienkou len za stavu, kedy by sa výslovne určenia jej neplatnosti domáhal (§ 3 ods. 5 veta prvá zák. č. 250/2007 Z.z.) . Neprijateľná podmienka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa. S týmto stavom sa vyporiadal aj SD EÚ v rozsudku č. C-473/00, keď uviedol, že „Národná právna úprava, ktorá národnému súdu v rámci konania o žalobe podanej poskytovateľom spotrebiteľského úveru proti spotrebiteľovi a spočívajúcej na zmluve medzi nimi uzavretej, znemožňuje po uplynutí premlčacej lehoty z úradnej povinnosti alebo na základe podnetu spotrebiteľa určiť, že podmienka obsiahnutá v zmluve medzi nimi uzavretej, je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS.“ Súdny dvor judikoval, že existuje „nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalosť zmluvných podmienok a preto sa musí súd aj bez návrhu zaoberať nekalými podmienkami. Poukazujem na rozsudky v spojených prípadoch Oceano grupo editoriale, Godard čl.61, Mostaza Claro čl.25-28, Pannon, uznesenie POHOTOVOSTĚ C-76/10,

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, uviedol, že žiadne ustanovenie zákona č. 258/2001 Z.z. platného ku dňu podpisu Zmluvy nespája s prípadnou absenciou sumy, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ani s absenciou údajov o hodnote RPMN sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a nie len pri revolvingovom ale ani pri štandardnom splátkovom úvere. Zároveň poukazujeme na §4 odsek 4 zákona č. 258/2001 Z.z.: Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba. Aj napriek skutočnosti, že Zmluva uvádza všetky náležitosti stanovené §4 odsek 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. uvádzame, že nakoľko žalovaný žalobcovi úver poskytol a žalobca úver riadne čerpal je zmluva v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia platná. Informácia o úrokoch a poplatkoch v zmysle §4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z.: Úroky a poplatky sú špecifikované v Obchodných podmienkach a Cenníku VÚB, a.s. ku Karte T-Mobile (ďalej len „Cenník“), ktorého verziu platnú j 01.11.2005 predkladáme v prílohe. V zmysle §4 odsek 5 zákona č. 258/2001 Z.z.: „Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“ Úroky, sankčné úroky ako i výpočet úrokov je uvedený v bode 32 Obchodných podmienok. Zároveň poukazujeme na predložený cenník, v ktorom je pri indikatívnom výpočte RPMN uvedená úroková sadzba platná pre prejedávaný úver, a to 1,5% mesačne. Zároveň je úroková sadzba uvádzaná aj vo výpisoch k úveru. Ako vyplýva aj z žalobcom predloženého výpisu k úveru, táto úroková sadzba sa nemenila a bola v priebehu celého zmluvného vzťahu 1,5% mesačne/ 18% ročne. V súvislosti s poplatkami poukazujeme na cenník uvedený v závere Obchodných podmienok a na Cenník, v ktorom sú poplatky špecifikované ku dňu 01.11.2005. V zmysle bodu 36 Obchodných podmienok: „Cenník sa považuje za súčasť Zmluvy. Banka je oprávnená jednostranne meniť Cenník s účinnosťou od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po tom, čo bola Klientovi zmena Cenníka písomne oznámená.“ Žalobcovi boli v priebehu zmluvného vzťahu vyúčtované poplatky vždy v súlade s aktuálne platným cenníkom a štandardné alebo sankčné úroky v súlade s ustanovením bodu 32 Obchodných podmienok. Žalovaný v zmysle vyššie uvedeného navrhuje, aby konajúci súd podanú žalobu zamietol. Žalovaný si zároveň si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené dodatočne.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou , listinnými dôkazmi a to žiadosťou o aktiváciu Karty T-mobile, dokladmi o úhradách na čl. 6 až 9, obchodnými podmienkami, výpisom z účtu , listom MS SR z 24.01.2017, rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie z 15.03.2012, písomným vyjadrením žalovaného s prílohami, vyjadrením žalobkyne a vylúčením žalobkyne.

5. Na základe uvedeného zistil nasledovný skutkový stav:

6. Zo zmluvy zo dňa 12.04.2014 vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľ uzavrela so žalovaným zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi revolvingový úver vo výške limitu 540 eur. Žalobkyňa sa zaviazala úver splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 28,94 eur . RPMN bola vo výške 69,52%, ročná úroková sadzba bola vo výške 70,04%. , Priemerná RPMN bola 45,94%.. Celkovo sa žalobkyňa zaviazala vrátiť sumu 1215,48 eur.

7. Z výpovede žalobkyne vyplýva, že všeobecná úverová banka jej poslala, či nemá záujem, či nechce kreditnú kartu, ona súhlasila, v tom čase ešte žil jej manžel. Mala za to, že bude vládvať a zvládať toto všetko splácať. Vtedy bola ešte zamestnaná, pracovala za minimálnu mzdu, manžel pracoval na Poľnohospodárskom družstve vo Vechci, mal výplatu zhruba okolo 400 eur, mali tri deti, mali náklady na domácnosť, kúria drevom, potrebovali sme 1000 eur ročne za drevo, cez 100 eur sme stále vždy platili za elektrinu, z dôvodu, že varí na elektrický prúd a má bojler. Zmluvu podpísala. Žalobkyňa na dotaz súdu, aby sa bližšie vyjadrila, kde bola zmluva uzavretá, či ju celú čítala, či jej bolo umožnené prečítať zmluvu, či ju podpísala žalobkyňa uviedla, že bolo to v roku 2005, už sa presne nepamätá. Zmluvu čítala, no všetko som si dokopy nevedela dať a uvedomiť. Na otázku, či vie uviesť, kde bola zmluva uzavretá, či v pobočke banky, prípadne na inom mieste uviedla, že to sa už nepamätá, nevie povedať. Na otázku, čo bola uzavretá v jeden deň, či jej najskôr bola zaslaná žiadosť a po schválení, jej bola zaslaná zmluva žalobkyňa uviedla, že áno, najskôr zaslaná žiadosť a potom po schválení, jej bola poslaná zmluva. Zmluva bola poslaná domov. Po podpise zmluvy, zmluvu poslala poštou, čo si pamätám, je to asi takto, je to už veľa rokov. Žalobkyňa na otázku práv. zást., aby uviedla, aby súdu ozrejmla, za akých okolností, kedy sa dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu uviedla, že prišli jej papiere, prišla jej vysoká suma oproti tej, čo jej bola daná. Zdalo sa jej to podozrivé, že je to strašne vysoký úrok. V auguste 2020 požiadala banku, aby všetky platby, ktoré dala na túto kartu, neposlali mi nič. Myslí, že potom opakovane asi 20.8. žiadala opakovane, potom jej už prišli. Následne niekedy o týždeň, dva, tri kontaktovala tu p. K., nakoľko predtým sa poznali z inej právnej veci. Žalobkyňa na otázku súdu, kto jej povedal, že mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, resp. že zmluva môže byť bezúročná a bez poplatkov, kto jej to povedal, či to bol advokát žalobkyňa uviedla, že áno. Stále jej vyvolávali, že má uhradiť a uhradiť, bolo toho už veľa, sama už potom vedela, že to nie je možné, nakoľko toho bolo veľa.

8. Žalobkyňa na otázku práv. zást. žalovaného, aby uviedla, kedy jej boli doručené papiere, z ktorých zistila, že bolo uhradené veľa žalobkyňa uviedla, že nevie. Na dotaz, či vie uviesť mesiac, rok žalobkyňa uviedla, že presne to už uviesť nevie, mohlo to byť v roku 2019 - 2020, presne si nepamätá.

9. Z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že súvislosti s údajným bezdôvodným obohatením uvádzame, že poskytnutý úver nie je bezúročný a bez poplatkov a k jednotlivým dôvodom údajnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti, na ktoré poukázal žalobca. Poukázal na skutočnosť, že predmetný úver nie je splátkovým úverom ale ide o revolvingový úver, pri ktorom dlžník nespĺňa čerpanú sumu splátkami s vopred dohodnutou výškou, termínom a počtom. Žalobcovi bol poskytnutý revolvingový úver s rámcom 30000,- Sk, ktorý mohol žalobca ľubovoľne čerpať a rovnako tak ľubovoľne splácať, a to opakovane niekoľko krát mesačne a po neobmedzenú dobu. Každým čerpaním sa znížil zostatok úverového rámca a každou splátkou/ vkladom sa doplnil. Žalobca bol v zmysle časti II. Zmluvy o aktivácii Karty T-Mobile zo dňa 28.11.2005 (ďalej len „Zmluva“) povinný vykonať mesačne vklad/splátku vo výške aspoň 1000,- Sk. Vzhľadom na povahu úveru ako revolvingu nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov spojenú s revolvingovým úverom. Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. (ďalej len Obchodné podmienky) preto obsahujú príkladný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej ako „RPMN“) v zmysle ZoSU. Poukázal na bod 37 Obchodných podmienok: „Klient berie na vedomie, že vzhľadom na povahu úveru nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov...“ V súčasnosti už je rozhodovacou praxou všeobecných súdov ustálené, že v prípade revolvingového úveru (akým je i úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o úvere) nie je dosť dobre možné RPMN vopred v zmluve uviesť, a preto postačuje uvedenie indikatívneho výpočtu. Uviedol, že žiadne ustanovenie zákona č. 258/2001 Z.z. platného ku dňu podpisu Zmluvy nespája s prípadnou absenciou sumy, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ani s absenciou údajov o hodnote RPMN sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a nie len pri revolvingovom ale ani pri štandardnom splátkovom úvere. Zároveň poukazujeme na §4 odsek 4 zákona č. 258/2001 Z.z. Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo dodaný tovar alebo poskytnutá služba. Aj napriek skutočnosti, že Zmluva uvádza všetky náležitosti stanovené §4 odsek 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. uvádzame, že nakoľko žalovaný žalobcovi úver poskytol a žalobca úver riadne čerpal je zmluva v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia platná. Informácia o úrokoch a poplatkoch v zmysle §4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. Úroky a poplatky sú špecifikované v Obchodných podmienkach a Cenníku VÚB, a.s. ku Karte T- Mobile (ďalej len „Cenník“), ktorého verziu platnú j 01.11.2005 predkladáme v prílohe. V zmysle

§4 odsek 5 zákona č. 258/2001 Z.z.: „Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“ Úroky, sankčné úroky ako i výpočet úrokov je uvedený v bode 32 Obchodných podmienok. Zároveň poukazujeme na predložený cenník, v ktorom je pri indikatívnom výpočte RPMN uvedená úroková sadzba platná pre prejedávaný úver, a to 1,5% mesačne. Zároveň je úroková sadzba uvádzaná aj vo výpisoch k úveru. Ako vyplýva aj z žalobcom predloženého výpisu k úveru, táto úroková sadzba sa nemenila a bola v priebehu celého zmluvného vzťahu 1,5% mesačne/ 18% ročne. V súvislosti s poplatkami poukazujeme na cenník uvedený v závere Obchodných podmienok a na Cenník, v ktorom sú poplatky špecifikované ku dňu 01.11.2005. V zmysle bodu 36 Obchodných podmienok: „Cenník sa považuje za súčasť Zmluvy. Banka je oprávnená jednostranne meniť Cenník s účinnosťou od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po tom, čo bola Klientovi zmena Cenníka písomne oznámená.“ Žalobcovi boli v priebehu zmluvného vzťahu vyúčtované poplatky vždy v súlade s aktuálne platným cenníkom a štandardné alebo sankčné úroky v súlade s ustanovením bodu 32 Obchodných podmienok. K údajnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia uviedol, že v zmysle žalobcom predloženej platobnej histórie žalobca uhradil poslednú úhradu na účet žalobcu dňa 22.08.2015. Nakoľko bola žaloba podaná dňa 09.12.2021, teda viac ako po šiestich rokoch, došlo k premlčaniu nároku žalobcu v rámci objektívnej premlčacej doby. Vznášame námietku premlčania a žiadame, aby súd žalobu v časti vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 5781,59 € zamietol. V súvislosti s premlčaním nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia považujeme otázku určenia prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (18 rokov po uzatvorení a 6 rokov po ukončení zmluvného vzťahu) za irelevantnú. Z tohto dôvodu tak na strane žalobcu absentuje akýkoľvek (a už vôbec nie naliehavý) právny záujem na takom určení. Žalobca v podanej žalobe žiada určenie, že ustanovenie časti IV bod 2 Zmluvy o aktivácii Karty T-Mobile, č. 10054694, zo dňa 28.11.2005 (ďalej len „Zmluva“), v znení: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti/Zmluve bankou a/ alebo SKK a ďalšími subjektami uvedenými v Obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov a ďalších účelov uvedených v Obchodných podmienkach. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, a to na dobu desiatich rokov od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu ďalších desiatich rokov od jeho zániku. Svojim podpisom potvrdzujem, že tento súhlas neodvolám počas 1 roka od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy a v prípade vzniku záväzkového vzťahu počas 1 roka od jeho zániku, a to písomným oznámením doručeným Správcovi. Tento súhlas sa získava na základe dobrovoľnosti. Týmto potvrdzujem, že som bol oboznámený so všetkými skutočnosťami podľa § 10 ods.1 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Predmetná Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. V prejednávanom prípade Zmluvný vzťah trval 10 rokov. Podľa nášho názoru doba, na ktorú dlžník udelil súhlas nemôže byť posúdená ako taká, ktorá by bola v nepomere s potencionálnou dĺžkou zmluvného vzťahu, ktorá bola neobmedzená. Takéto posúdenie by prichádzalo do úvahy možno pri krátkodobom kontrakte, no rozhodne nie pri Zmluve, ktorá môže trvať aj niekoľko desaťročí. Zároveň uvádzame, že dlžník mal možnosť tento súhlas odvolať kedykoľvek po uplynutí jedného roka od ukončenia Zmluvného vzťahu. Toto ustanovenie je jednoznačne v prospech spotrebiteľa a žalovaný s ním bol riadne oboznámený čo potvrdil svojim podpisom na Zmluve. Lehota jedného roka, počas ktorého nie je možné súhlas so spracovaním osobných údajov odvolať je nevyhnutná, nakoľko aj po ukončení Zmluvného vzťahu musí veriteľ vykonať ešte celý rad administratívnych úkonov. Žalobca nepredložil jediný dôkaz a neuviedol jediné tvrdenie, ktoré by preukazovalo, že táto zmluvná podmienka pre neho mala akýkoľvek nepriaznivý následok. Pravdou je práve opak, a to že spracovanie osobných údajov žalovaným a ďalšími určenými osobami slúži práve na skvalitnenie poskytovaných služieb. Žalobca uvádza, že ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone. Uvádzame, že zákon o ochrane osobných údajov, platný v čase uzatvorenia zmluvy, práve predpokladal udelenie súhlasu zo strany dotknutej osoby so spracúvaním jej osobných údajov, potrebných na uzatvorenie zmluvného vzťahu. Žalovaný ako subjekt poskytujúci určitú službu Žalobcovi takýmto súhlasom musel disponovať. Zakotvenie súhlasu so spracúvaním osobných údajov v zmluve je nielen podľa nášho názoru, ale aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov, v plnom súlade s ochranou osobných údajov. Rovnako tak aj dĺžka lehoty, po ktorú môže naša spoločnosť osobné údaje Žalobcu uchovávať (t.j. 10 rokov), je v praxi štandardná a v bankovom sektore bola takto stanovená na základe dlhodobej skúsenosti v danej oblasti, a to aj pre účely spolupráce s inými peňažnými inštitúciami (najmä s vedľajším účastníkom alebo aj centrom pre registráciu neplatičov, teda výslovne pre plnenie úloh našej spoločnosti ako peňažného ústavu). Zároveň ako bolo vyššie uvedené nie je v žiadnom nepomere s dĺžkou trvania Zmluvy. Podľa ustanovenia § 91 zák. č. 483/2001 Zákona o bankách platí, že

predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, a to najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavov vkladov. Je zrejme, že aj uvedený zákon priamo predpokladá, že údaje od našich klientov získavame a spracúvame pre účely správy ich pôžičiek prípadne vkladov. V tomto smere nám teda nielen zákon o ochrane osobných údajov, ale priamo aj zákon o bankách určuje povinnosť takéto informácie o klientoch utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením, zároveň ustanovuje, že tretím osobám môžeme tieto informácie poskytnúť len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn a účely. Pre preukázanie našich vyššie uvedených tvrdení si dovoľujeme súdu predložiť citáciu rozhodnutia Okresného súdu Prešov v č.k. 29C 368/2012 (obdobne bolo pritom rozhodnuté aj v konaní č. 17Co 38/2012 vedenom pred Krajským súdom Banská Bystrica), v ktorom bolo jednoznačne ustanovené, že legálne vyžiadanie súhlasu na poskytnutie informácie tvoriacich bankové tajomstvo tretím osobám podľa názoru súdu nemôže byť neprijateľnou podmienkou v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka, ak iný právny predpis, konkrétne zákon o bankách, takýto postup banky umožňuje za predpokladu, že nedôjde k porušeniu bankového tajomstva subsumujúceho zároveň aj ochranu osobných údajov klienta.“ žalobca za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje aj ustanovenie bodu 23. Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet (ďalej aj „OP“), v zmysle ktorých: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom Klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priraďovania súhlasí. V prospech Kartového účtu Banka zaúčtuje aj sumu akéhokoľvek poistného plnenia, ktoré Banka obdrží v mene Klienta v súvislosti s Poistením. “V zmysle ustanovenia §53 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za neprijateľné zmluvné podmienky nepovažujú zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Táto zmluvná podmienka sa týka hlavného predmetu plnenia, je vyjadrená jasne, určito a zrozumiteľne v OP, v ktoré sú priamou súčasťou Zmluvy, čo Žalobca potvrdil vlastnoručným podpisom. Z uvedeného dôvodu je vylúčené, aby bolo takéto ustanovenie týkajúce sa priamo hlavného predmetu plnenia žalobcu. Podľa ustanovenia §67 ods. 3 zákona č. 510/2002 Z.z.: „Vykonávacie inštitúcie sú povinné ponúknuť svojim klientom a vydavateľa elektronických platobných prostriedkov oprávneným držiteľom nimi vydaných elektronických platobných prostriedkov neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že spory z platobného styku, ktoré medzi nimi vzniknú pri vykonávaní obchodov uvedených v odseku 2, budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 1.“ K téme rozhodcovskej doložky dovoľujeme uviesť len toľko, že v čase uzavretia zmluvy o úvere nebolo v Občianskom zákonníku či inom predpise zakotvené žiadne ustanovenie, z ktorého by mohol plynúť záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. Naopak, žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy o úvere v zmysle § 67 ods. 3 a 4 zákona o platobnom styku povinnosť ponúknuť žalobcovi uzavretie rozhodcovskej zmluvy (resp. zakotvenie rozhodcovskej doložky do zmluvy o úvere). Nakoľko žalobca v danom čase nevzniesol žiadne námietky (napriek tomu, že zmluvná dokumentácia mu bola pred podpisom zmluvy o úvere predložená/doručená na naštudovanie), rozhodcovská doložka sa stala súčasťou zmluvy o úvere. V zmysle vyššie uvedeného by bolo značne neprimerané posúdiť ustanovenie Zmluvy, ktoré bolo do Zmluvy začlenené na základe požiadavky zákona platného v čase uzatvorenia Zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Okrem vyššie uvedeného je však nutné na tomto mieste zo strany žalobcu uviesť, že žalobca „staré“ rozhodcovské doložky dlhšiu dobu neuplatňuje (napr. aj z dôvodu nedávneho legislatívneho zakotvenia tzv. spotrebiteľského rozhodcovského konania - zákon č. 335/2014 Z. z.), čo je zrejme aj v tomto súdnom spore, nakoľko nevznášame námietku podľa § 5 a nasl. Civilného sporového poriadku. Ide teda o obsolétne zmluvné dojednanie/ustanovenie, ktorého posudzovanie súdom nemá v súčasnosti žiaden význam (pričom pri súdnej kontrole tohto ustanovenia by súd „aj tak“ mohol podľa nášho názoru dospieť jedine k záveru o jeho súladnosti so zákonom). Z tohto dôvodu tak na strane žalobcu absentuje právny záujem na takom určení.

10. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

11. Podľa ust. § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci

predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

17. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

18. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatvárala žalovaná ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovanou bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

19. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť,

aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

20. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

21. Podľa ust. § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru, ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru, poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

22. Podľa ust. § 3 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

23. Podľa ust. § 4 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

24. Podľa ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva ďalej obsahuje
a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
b) sankcie za porušenie zmluvy,
c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

25. Podľa ust. § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

26. Podľa ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

27. Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa ust. § 54 ods. 1,2, OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa aust. § 107 ods. 1,2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

30. Podľa ust. § 100 ods. 1,2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

31. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

35. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

36. Uzatvorená úverová zmluva od ktorej žalobkyňa odvádza svoj nárok je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobca bol v daných prípadoch spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zák. musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takúto zmluvu.

37. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

38. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

39. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocio Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

40. Pokiaľ ide o žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenia že úver je bezúročný a bez poplatkov mal súd za to, že žaloba je v tejto časti dôvodná.

41. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva nemá všetky zákonom vyžadované obligatorne náležitosti. Chýbajú náležitosti a to suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a RPMN.

42. Prvým dôvodom podaného návrhu je to, že zmluva o úvere neobsahuje niektoré z obligatorných náležitostí požadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (a to podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, účinná v čase uzavretia zmluvy).

43. Z vykonaného dokazovania z obsahu textu samotnej zmluvy vyplýva, že náležitosti vyžadované v § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný v čase uzavretia zmluvy chýbajú, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 4 cit. zákona respektíve veriteľ nemôže požadovať od

spotrebiteľa tieto úroky a poplatky. Ide o sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a výšky RPMN.

44. Žalobkyňa vyčerpala úver v sume 9254,35 eur a celkovo vrátila sumu 15.035,94 eur. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Keďže zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti tak ako je to vyššie uvedené, veriteľ nemôže požadovať úroky a poplatky. Žalovaný sa tak na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 5781,59 eur. Na základe uvedeného preto súd žalobe v tejto časti o vydanie bezdôvodného obohatenia ako dôvodnej vyhovel.

45. Žalobkyňa požadovala aj priznanie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od druhého dňa po doručení žaloby. Žaloba bola doručená žalovanému dňa 19.01.2022. Podľa rozhodovacej praxe primeraná lehota na plnenie je 3 dní, preto sa žalovaný mohol dostať do omeškania až od 23.01.2022. Na základe uvedeného preto súd priznal žalobkyni úroky z omeškania od 23.01.2022 a žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania ako nedôvodnú zamietol.

46. Podľa ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 z.z. spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

47. Podľa ust. § 137 CSP Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

48. Podľa ust. § 3 ods. a, b, c zákona č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

49. Podľa ust. § 3 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

50. Súd poukazuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi žalobcovi bol poskytnutý nebankovým subjektom a spotrebiteľ očakáva riadnu odbornú starostlivosť pri postupe s poskytnutím úveru. Neuvedenie RPMN alebo uvedenie takéhoto nesprávneho údajja je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

51. Zároveň, keďže bolo preukázané, že zmluva tieto náležitosti neobsahuje súd ako dôvodnej vyhovel žalobe v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj v časti o určenie že úver je bezúročný a bez poplatkov.

52. Je povinnosťou veriteľa uviesť údaj o RPMN zodpovedajúci skutočnosti (teda zohľadňujúci všetky náklady s poskytnutím tohto úveru spojené), keďže dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom profesionálom so skúsenosťami a výrazne lepšími poznatkami v oblasti, v rámci ktorej vyvíja podnikateľskú činnosť. Bez toho, aby boli v zmluve uvedené objektívne údaje umožňujúce spotrebiteľovi orientovať sa medzi úvermi poskytovanými rôznymi dodávateľmi a posudzovať výhodnosť podmienok, za akých má byť spotrebiteľovi úver poskytnutý, nedochádza k naplneniu cieľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie nesprávneho údajja o RPMN je skutočnosťou, ktorá nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa a je práve na dodávateľovi ako profesionálne vystupujúcom subjekte, ktorého povinnosťou je konať s odbornou starostlivosťou tak, aby spotrebiteľa nezavádzal a poskytol mu pravdivé informácie o poskytovanom úvere.

53. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že im ako tzv. slabšej zmluvnej strane bude poskytnutá ochrana v rozsahu a kvalite ustanovenej platnými právnymi predpismi.

54. Po preskúmaní veci je možné skonštatovať, že zmluva neobsahuje údaje uvádzané žalobcom a ani RPMN. Tvrdenia uvedené žalobkyňou v žalobe sú dôvodné a súd sa s nimi stotožňuje. Je potrebné tiež uviesť, že v zmluve nie sú uvedené vôbec všetky údaje uvádzané v zákone č. 258/2001 Z.z. a uvádzané žalobkyňou a to suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a výška RPMN..

55. V zmysle zákona má byť presne a jasne uvedený dátumovo deň, mesiac a rok ukončenia zmluvného vzťahu. Odkaz s dobou splatnosti 30 mesiacov bez ďalšieho nie je v žiadnom prípade postačujúci. Je potrebné, aby bolo ohraničené odkedy dokedy doba splácania plynie ináč ide o neurčitý údaj. Spotrebiteľ musí byť už pri podpise informovaný a akých termínoch, odkedy dokedy je povinný úvere plácať. Ak zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru je možné jednoznačne konštatovať, že zmluva táto náležitosť v zmluve absentuje. Konečnou splatnosťou je treba rozumieť konkrétny termín, deň s uvedením presného dátumu, čo v zmluve nie je. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok.

56. Čo sa týka žalovaným vnesenej námietky premlčania túto súd považoval za nedôvodnú. V danom prípade ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade vydania bezdôvodného obohatenia u subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú, nie predpokladanú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 OZ. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť.

57. Ako bolo v danom prípade uvedené o tejto vedomosti sa žalobkyňa dozvedela od svojho právneho zástupcu po konzultácii a po stretnutí so svojim právnym zástupcami v roku 2020. Plná moc je zo dňa 28.02.2021. Keďže žaloba bola podaná dňa 10.12.2021 nesporne bola podaná v dvojiročnej premlčacej lehote a je podaná aj trojiročnej objektívnej lehote. Tvrdenie žalovaného o uplynutí premlčacej lehoty ako takej, tak ako ich prezentoval vo svojich vyjadreniach je nedôvodné. Súd mal za to, že premlčacia lehota neuplynula a nárok si žalobkyňa uplatnil včas.

58. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 67/2011 oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Uvedený základný predpoklad je potvrdený v desiatkach rozhodnutí ďalších súdov, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR (napríklad NS SR pod sp. zn. 2Cz 35/77 v spojení s uznesením ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 413/2013 [], NS ČR pod sp. zn. 30Cdo 4366/2007[], NS SR pod sp. zn. 5Cdo 121/2009, NS ČR pod sp. zn. 33 Odo 477/2001[]).

59. Žalobkyňa sa ďalej domáhala určenia neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v časti IV bod 2, v časti V, bod 23 a v časti XI bode 59. Aj v tejto časti považoval súd žalobu za dôvodnú.

60. Dôvodom ich vyhlásenia za neprijateľné zmluvné podmienky je fakt, že zmluvne podmienky neboli individuálne dojednané, boli zakomponované do úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive, pričom ju žalobca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rôzne súdne rozhodnutia, tak ako je to vyššie uvedené a na zákonné ustanovenia § 52 ods. 1 OZ, § 53 ods. 1 OZ a § 53 ods. 5 OZ.

61. Po preskúmaní veci, doloženej zmluvy a úverových zmluvných podmienok súd dospel k záveru, že, žalobe je dôvodná aj v tejto časti.

62. Je nesporne, čo vyplýva zo samotného textu zmluvy, úverových zmluvných podmienok, že nejde o individuálne pojednané zmluvné podmienky, tieto boli zakomponované do textu, ktorý žalobkyňa ako spotrebiteľ, slabšia strany nemohla v žiadnom prípade ovplyvniť, ani ich zmeniť. Žalobkyňa ako spotrebiteľ mala na výber len to, že zmluvu a podmienky by akceptovala alebo nie. Ako slabšia strana nemala žiadnu vyjednávaciu pozíciu. Uvedené vyplýva aj z výpovede žalobkyne.

63. Je zřejmé, že ide o ustanovenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobkyne.

64. Navyše v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Súd poukazuje, že individuálnosť ich dojednaní nie je daná ani tým, že na VOP, prípadne na úrokové podmienky zmluva odkazuje.

65. Je potrebné poukázať na Rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 15CoCsp/10/2020 zo dňa 18.06.2020 a rozsudok KS Prešov sp. zn. 6Co/38/2018 zo dňa 18.12.2018, v ktorom Krajský súd konštatoval, že nemožno spochybníť, že uvedeným spôsobom sa spotrebiteľovi sťažuje orientácia v jeho zmluvných povinnostiach, ak niektoré z nich nie sú uvedené priamo v zmluve, ale vyplývajú z iného zmluvného dokumentu, pričom vzhľadom na jeho rozsiahlosť je orientácia v ňom problematická a dohľadanie povinností, sankcií a ich výšky vzťahujúcich sa na porušenie určitej povinnosti je práčne a tá - ktorá sankcia, respektíve iná povinnosť môže ľahko uniknúť pozornosti spotrebiteľa a byť prehliadnuteľná. Pri takejto zmluvnej koncepcii podmienok nie je ničím neobvyklým, že spotrebiteľ sa dozvie o existencii sankcie a jej výšky za porušenie povinnosti až v čase, kedy si dodávateľ túto voči nemu uplatní. Odvolací súd nevyklúčil možnosť určenia konkrétnej výšky sankcie v dokumentoch tvoriacich prílohu zmluvy, je však nevyhnutné, aby zmluvné dojednanie zakotvujúce povinnosti zmluvných strán boli zrozumiteľne a určito vymedzené už v základnom zmluvnom dokumente, k čomu však v predmetom prípade nedošlo. Všeobecné obchodné podmienky, úrokové sadzby, úverové zmluvné podmienky vypracoval samotný žalovaný, tie neboli individuálne dojednané so spotrebiteľom. Odvolací súd rešpektujúc výklad Súdneho dvora Európskej únie vo veciach C - 42/15 uviedol, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Zároveň poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 3512/11, podľa ktorého je treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných zmlúv, majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnuté do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa ujdú. 26. Súd uvádza, že poplatky za upomienky a rovnako aj zmluvná pokuta boli uvedené iba v úverových zmluvných podmienkach žalovaného.

66. Súd má za to, že žalovaný nepreukázal individuálnosť úverových zmluvných podmienok a že boli dojednané so žalobcom ako spotrebiteľom a zároveň, že bol o nich poučený. Je potrebné tiež uviesť, že ustanovenia o poplatkoch, zmluvných pokutách, ktoré sú obsiahnuté iba vo všeobecných obchodných podmienkach, v úverových podmienkach, sadzobníkoch poplatkov, na ktorý zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne zmluvne dojednané ustanovenia, ktorých obsah pred podpisom zmluvy by žalobca mal reálnu možnosť ovplyvniť. Spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným vykazuje znaky typizovanej a formulárovej zmluvy štandardne používanej žalovaným pri výkone jeho podnikateľskej činnosti, ku ktorej mohol žalobca ako spotrebiteľ pristúpiť alebo nie. Pri jej kontrahovaní býva zo strany veriteľa v mnohých prípadoch využívaná neskúsenosť spotrebiteľa a moment jeho prekvapenia, čomu svedčí aj zapracovanie rôznych poplatkov, zmluvných pokút a sankcií do úverových zmluvných podmienok ako aj do sadzobníka.

67. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia uvádzané žalobkyňou vydané KS Prešov sp.zn. 9Co/117/2017, 23Co/84/2017 a 2Co/38/2017, kde boli rovnaké zmluvné podmienky vyhlásené za neprijateľné.

68. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd vyhlásil žalobkyňou namietané zmluvné podmienky za neprijateľné zmluvné podmienky tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

69. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

71. Žalobkyňa bola v súdnom konaní úspešná v podstate celom rozsahu, neúspešná bola, čo do dvoch dní pri úroku z omeškania a preto jej súd priznal náhradu trov konania vo výške 100%. O konkrétnej výške trov rozhodne súd, samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.